

76. Γνωρίζει ο,τι βρίσκονται ανάμεσα στα χέρια τους (μπροστά τους) κι ό,τι βρίσκονται πίσω τους. Στον ΑΛΛΑΧ επιστρέφουν όλες οι υποθέσεις (για απόφαση).

77. Ω! Εσείς που έχετε πιστέψει! Γονατίστε και προσκυνείτε και λατρεύετε τον Κύριό σας. Κάνετε το καλό για να επιτύχετε.

78. Και αγωνιστείτε καθώς πρέπει υπέρ του ΑΛΛΑΧ (με ειλικρίνεια και πειθαρχία). Εκείνος είναι που σας έχει διαλέξει και δεν σας έχει επιβάλλει δυσκολίες στη θρησκεία σας. Είναι η λατρεία του πατέρα σας Αβραάμ. Ο ΑΛΛΑΧ είναι Εκείνος που σας ονόμασε "οι Μουσουλμάνοι" από πριν, και σ' αυτή (την θρησκεία) για να μπορέσει να μαρτυρήσει ο Απόστολος για σας, κι εσείς να είστε μάρτυρες για τους ανθρώπους! Γι' αυτό τηρείτε τακτική Προσευχή, και να δίνετε (ελεημοσύνη) Ζεκάτ, και κρατηθείτε σταθερά στον ΑΛΛΑΧ, Εκείνος είναι ο προστάτης σας, Τι 'Υψιστος προστάτης! και τι 'Υψιστος (κάλλιστος) βοηθός!

(23) Σούρα ελ-Μου'μινούν
(Οι Πιστοί)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

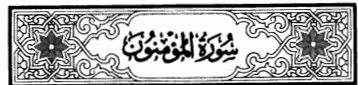
1. Οι Πιστοί θα φτάσουν, οπωσδήποτε, στην επιτυχία.

2. Είναι εκείνοι που ταπεινώνουν τον εαυτό τους όταν προσεύχονται.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَأِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَرَزَكُمْ
وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَثَلَهُ آيَاتِكُمْ
بِزَيْهِمْ هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ
وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

3. Κι είναι εκείνοι που αποφεύγουν ματαιόδοξες κουβέντες.

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٢٢﴾

4. Κι είναι εκείνοι που τηρούν, έμπρακτα την Ζεκάτ (την Ισλαμική ελεημοσύνη).

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٢٣﴾

5. Κι είναι εκείνοι που προφυλάγουν τον εαυτό τους απέχοντας από το σαρκικά πάθη (το γενετήσιο οργασμό).

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٤﴾

6. Εκτός αν τούτο συμβαίνει με τις συζύγους τους μόνο, ή με (τις αιχμαλώτους) εκείνες που εξουσιάζει το δεξί τους χέρι, γιατί τότε (στην περίπτωση αυτή) είναι εκτός μομφής.

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَأَتْيَهُنَّ عُزْمٌ مِّمْلُومَاتٌ ﴿٢٥﴾

7. Αλλά εκείνοι όμως που οι επιθυμίες τους ξεπερνούν αυτά τα όρια είναι παραβάτες.

فَمَنْ أَتَبَعَنِي وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٢٦﴾

8. (Μακάριοι επίσης) είναι κι εκείνοι που προσέχουν ό,τι τους έχει δοθεί εμπιστευτικά και ειλικρινά, τηρούν τις συμφωνίες τους.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ ذُرْعُونَ ﴿٢٧﴾

9. Και είναι εκείνοι που (με ακρίβεια) φυλάγουν τις προσευχές τους.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٢٨﴾

10. Αυτοί θα είναι οι κληρονόμοι,

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٩﴾

11. που θα κληρονομήσουν τον Παράδεισο, και που (για πάντα) εκεί θα κατοικήσουν.

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٠﴾

12. Και πλάσαμε τον άνθρωπο από το καθαρό στοιχείο της λάσπης.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿٣١﴾

13. Έπειτα τον κάναμε σαν (σταγόνα) σπέρματος μέσα σε ήρεμο τόπο, μόνιμα σταθερό (το σώμα της μητέρας).

14. Έπειτα δημιουργήσαμε το σπέρμα σε θρόμβο από πηκτό αίμα, και δημιουργήσαμε το θρόμβο σε (έμβρυο) σβώλο συμπαγή, και δημιουργήσαμε το συμπαγή σβώλο σε κόκαλα και ττύναμε (περιβάλαμε) το κόκαλα με σάρκα, κι έπειτα σχηματίσαμε απ' αυτό ένα άλλο (νέο) πλάσμα. Ας είναι ευλογημένος ο ΑΛΛΑΧ, ο άριστος των δημιουργών.

15. Έπειτα απ' όλα αυτά στο τέλος θα πεθάνετε.

16. Έπειτα - κατά την Ημέρα της ανάστασης, θα επανέλθετε (απ' το θάνατο), θα αναστηθείτε.

17. Και πλάσαμε πάνω σας επτά δρόμους. Και ποτέ, τίποτε δεν παραμελήσαμε απ' τη δημιουργία (Μας).

18. Και στείλαμε κάτω (στη γη) νερό από τον ουρανό, σε μετρημένη ποσότητα, και το κάναμε να παραμείνει (διαδρέχοντας) τη γη. Και είμαστε ικανοί -βέβαια-(εύκολα) να το κάνουμε να φύγει (αποξηραίνοντάς την).

19. Μ' αυτό φτιάξαμε για σας (καλλιεργήσαμε) κήπους, από χουρμάδες κι αμπέλια. Σ' αυτούς έχετε άφθονα φρούτα, και απ' αυτά τρώτε (και χαίρεστε),

20. (Επίσης) ένα δένδρο που βγαίνει

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

فَخَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ فَوَكَّرْكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ
وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَبٍ
لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدَّهْنِ

(φύεται) στο Τουρ (όρος) Σινά, που παράγει λάδι και νοστιμιά γι' αυτούς (που το χρησιμοποιούν) για φαγητά.

21. Και στα ζωντανά σας - επίσης - θα βρείτε ένα διδακτικό παράδειγμα. Σας δίνουμε να πιείτε από εκείνο που βρίσκεται μέσα στο κορμί τους (το γάλα). Και πολλά άλλα οφέλη έχετε, (εκτός) απ' αυτά. Κι από το (κρέας) τους τρώτε.

22. Και πάνω σ' αυτά, όπως και με τα καρδιά φέρεστε.

23. Και πράγματι έχουμε στείλει τον Νώε στη γενιά του και είπε: "Ω! Λαέ μου! Λατρεύετε τον ΑΛΛΑΧ! Δεν έχετε άλλο θεό εκτός από Εκείνον. Γιατί - λοιπόν - δεν (Τον) φοβάστε;

24. Και είπαν οι αρχηγοί των άπιστων (ανθρώπων) της γενιάς του: "Δεν είναι (ο Νώε) τίποτε άλλο, ειμή ένας άνθρωπος σαν κι' εσάς που θέλει να επιβάλει την υπεροχή του πάνω σας. Αν ο ΑΛΛΑΧ ήθελε (να στείλει αγγελιοφόρους), θα έστελνε κάτω (στη γη) αγγέλους. Ποτέ δεν έχουμε ακούσει σαν κι αυτό (που λέγει) από τους αρχαίους προγόνους μας".

25. (Κι άλλοι είπαν): "Αυτός δεν είναι παρά ένας άνδρας που τον βασανίζει μια παραφροσύνη. Περιμένετε (και έχετε υπομονή) μαζί του για ορισμένο χρόνο.

26. Είπε (ο Νώε): "Κύριέ μου! Βοήθησέ με, από αυτά που με κατηγορούν σαν ψέμα!"

وَصَبِّغْ لَنَا لَبَنًا ۝

وَلَنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّسَيِّئِ كَرْمِنَا يَبْطُلُونَهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَنْفَضِّلَ عَلَيْكُمْ
وَلَوْ سَاءَ اللَّهُ لَا نَزَلَ مَلَائِكَةٌ مَّا سَمِعْنَا
يَهْدِيهِمْ إِلَىٰ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يَهُدِي ۝ جِنَّةٌ فَتَرَىٰ صُورَهُ
حَقِّ حِينَ ۝

قَالَ رَبِّ اصْرِفْ مِنِّي سَاءَ كَذَّبُونَ ۝

27. Και τον εμπνεύσαμε (μ' αυτό το μήνυμα): "Να κατασκευάσεις την Κιβωτό με τα μάτια Μας (με την επιτήρησή Μας) και με την έμπνευσή Μας). Και σαν έλθει η διαταγή Μας - κι οι πηγές της γης ξεχυθούν ορμητικά - φόρτωσε σ' αυτή από κάθε είδος ένα ζευγάρι (αρσενικό και θηλυκό) και την οικογένειά σου, εκτός από εκείνους που πάνω τους ο Λόγος (Μας) τους έχει από πριν (καταδικάσει). Και μην απευθυνθείς σ' Εμένα (να συγχωρέσω) όσους έχουν αδικήσει (= τους ενόχους). Γιατί θα πνιγούν (στον Κατακλυσμό).

28. Κι όταν επιβιβάσταις- εσύ κι όποιος είναι μαζί σου - πάνω στην Κιβωτό, να πεις: "Δόξα στον ΑΛΛΑΧ που μας έσωσε απ' το λαό που (οι άνθρωποι του) είναι άδικοι".

29. Και να πεις: Κύριέ μου! Βοήθησε να κατέβω σε τόπο ευλογημένο, γιατί Εσύ είσαι ο Άριστος για να μας διευκολύνεις στην αποδίβαση".

30. Βέβαια σ' αυτό υπάρχουν Σημεία (γι' ανθρώπους που καταλαβαίνουν). Κι Εμείς (έτσι) δοκιμάζουμε (τους ανθρώπους).

31. Έπειτα ανηψώσαμε - μετά απ' αυτούς - άλλη γενιά.

32. Και στείλαμε σ' αυτούς έναν απόστολο απ' την γενιά τους (λέγοντας): "Λατρεύετε το ΑΛΛΑΧ. Δεν έχετε άλλο θεό εκτός απ' Αυτόν. Γιατί, λοιπόν δεν θα (Τον) φοθηθείτε";

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا
فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ فَاسْلُفْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ وَأَهْلِكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تَخْطُبِنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

وَقُلِ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُزْلاً مُبَارَكاً وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

فَرَأَيْنَا تَامِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَبِيعٍ
فَرَأَيْنَا تَامِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَبِيعٍ ﴿٣١﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَالَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَنْقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Κι είπαν οι αρχηγοί του λαού του, που ήταν άπιστοι και είχαν διαφεύσει για τη Συνάντηση στη Μέλλουσα Ζωή, και που τους επιτρέψαμε να απολαύσουν τα καλά της ζωής του κόσμου (τούτου): "Αυτός δεν είναι (τίποτε περισσότερο) παρά ένας άνθρωπος σαν κι εσάς, που τρώγει ό,τι τρώτε και πίνει ό,τι πίνετε.

34. "Και αν υπακούσετε έναν άνθρωπο σαν κι εσάς (βέβαια) θα χαθείτε.

35. "Μήπως δεν σας υποσχέθηκε ότι όταν πεθάνετε, και γίνετε χώμα και κόκαλα θα ξαναβγίτε (πάλι στη ζωή);

36. "Μακριά, πολύ μακριά είναι αυτό που σας υπόσχεται!

37. Τίποτε δεν υπάρχει παρά (μόνο) η ζωή μας σ' αυτό τον κόσμο! Πεθαίνουμε και ζούμε! Αλλά ποτέ (πάλι) δεν θα αναστηθούμε!"

38. Δεν είναι αυτός παρά ένας άνθρωπος που επινοεί ένα ψέμα κατά του ΑΛΛΑΧ. Και δεν είμαστε εμείς που θα πιστέψουμε σ' αυτόν!"

39. Είπε (ο προφήτης τους): "Κύριέ μου! Βοήθησέ με, για τα ψέματα που με κατηγορούν".

40. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Λίγο ακόμα, (περιμένετε) και θα γίνουν αξιολύπητοι!"

41. Και τους πήρε - με δίκαιο τρόπο - (τους πρόφτασε) η δυνατή και ξαφνική

وَقَالَ الْمَلَأَمِينَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ
الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا ابْتِغَاءٌ مِّنْكُمْ بِأَكْلِ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَلَيْسَ بِكُمْ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَكِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ: إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾

أَيَعِدُّكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا
أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ هَيَّأَتْ هَيَّأَتْ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصِحَّ مِنْكُمْ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُرَفًا

κραυγή και τους κάναμε σαν σκουπίδια από νεκρά λείψανα (που έπλεαν) πάνω στο ποτάμι!) Ας γίνει καταστροφή στο λαό των ασεβών!

42. Έπειτα ανηψώσαμε - μετά απ' αυτούς - άλλες γενιές.

43. Κανένας λαός δεν μπορεί να επισηπύσει το ορισμένο τέρμα του, κι ούτε να (το) καθυστερήσουν.

44. Έπειτα στείλαμε διαδοχικά τους αποστόλους Μας. Κάθε φορά που έφτανε σ' ένα έθνος ο απόστολός του, τον κατηγορούσαν για ψεύτη. Κι έτσι τους κάναμε να ακολουθεί ο ένας (λαός) τον άλλο (στην τιμωρία). Και τους κάναμε ιστορία (για να την διηγούνται). Καταστροφή ας πέσει στον λαό που δεν πιστεύει!

45. Έπειτα στείλαμε τον Μωυσή και τον Ααρών - τον αδελφό του - με τις Εντολές Μας και φανερή εξουσία,

46. στον Φαραώ, και στους Άρχοντές του. Αυτοί όμως συμπεριφέρθηκαν υπεροπτικά (αυθαδέστατα), κι ήταν ένας λαός αλαζονικός (πολύ φαντασμένος).

47. Είπαν: "Πώς (είναι δυνατό) να πιστέψουμε σε δύο ανθρώπους που είναι σαν κι εμάς; κι ο λαός τους (θρίσκειται) στην εξουσία μας και μας υπηρετεί!

48. Έτσι τους κατηγορήσαν για ψεύτες και έγιναν (ως εκ τούτου) από εκείνους που χάθηκαν (καταστράφηκαν).

فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿١٢﴾

مَا تَسْبِقُ مِن أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَّجَاءً أُمَّةً رَّسُولًا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٥﴾

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ.

فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿١٦﴾

فَقَالُوا أَنزِيلُهُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا

وَقَوْمَهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿١٧﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿١٨﴾

49. Δώσαμε - όμως - στον Μωυσή τη Βίβλο, για να καθοδηγηθούν (στο δρόμο της Αλήθειας).

50. Και κάναμε το γιο της Μαριάμ και τη μητέρα του Σημείο (θαύμα), και τους δώσαμε καταφύγιο σε υψηλή τοποθεσία, (που παρείχε) ηρεμία και ασφάλεια κι εφοδιασμένο με πηγάδια (νερού).

51. Ω! Εσείς οι απόστολοι! Φάγετε (απολαμβάνοντας) από τα καλά κι αγνά πράγματα και κάνετε το σωστό, γιατί είμαι Γνώστης όλων των έργων σας.

52. Αυτή - δέβαια - η Αδελφότητα σας (η θρησκεία σας) είναι μια και μόνη Αδελφότητα, (θρησκεία όλων των αποστόλων είναι μια και μόνη) κι Εγώ είμαι ο Κύριός σας. Γι' αυτό φοβηθείτε Με (κι όχι άλλον).

53. Αλλά (οι άνθρωποι) απέκοψαν την υπόθεση (της ενότητάς) τους (και χωρίστηκαν) μεταξύ τους σε σχίσματα. Κάθε κόμμα χαίρεται γι' αυτό που βρίσκεται στα χέρια του (γι' αυτό που πιστεύει).

54. Άφησέ τους στην αμάθειά τους - ανακατωμένοι όπως βρίσκονται - μέχρι (που θα φτάσει) ο χρόνος.

55. Μήπως λογαριάζουν ότι, επειδή τους έχουμε χορηγήσει άφθονο πλούτο και αγόρια,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا

إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

يَتَأْتِيَ الرُّسُلَ كُلَّوَمِنَ الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا

إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

فَذَرُهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ ﴿٥٤﴾

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُنذِرُهُمْ بِدُونِ مَالٍ وَنِسَاءٍ ﴿٥٥﴾

56. ίσως διαστούμε (και τους ευεργετήσουμε) με κάθε αγαθό; Κι όμως δεν το νιώθουν.

سَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Εκείνοι που ζουν τρομαγμένοι από το φόβο του Κυρίου τους,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

58. Κι εκείνοι που πιστεύουν στις Εντολές του Κυρίου τους,

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

59. Κι εκείνοι που δεν ενώνουν (στην λατρεία) συνέταιρους με τον Κύριό τους,

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

60. Κι εκείνοι που δίνουν ό,τι τους δόθηκε (αγαθοεργούν), με τις καρδιές τους γεμάτες από φόβο... γιατί, θα επιστρέψουν στον Κύριό τους.

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

61. Είναι αυτοί που διαάζονται (να κάνουν) κάθε καλό, κι αυτοί είναι που προπορεύονται σ' αυτό (στην αγαθοεργία).

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾

62. Και δεν επιβαρύνουμε καμιά ψυχή με φορτίο μεγαλύτερο από εκείνο που μπορεί να σηκώσει. Μπροστά Μας έχουμε ένα Βιβλίο που μιλά καθαρά και δίκαια, κι αυτοί (ποτέ) δεν θ' αδικηθούν.

وَلَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَبْنَا كِتَابَ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Κι όμως οι καρδιές τους είναι (δυσπισμένες) στην αμάθεια (αναφορικά) μ' αυτό, κι επί πλέον οι πράξεις τους είναι οι ίδιες, αντί να έχουν τούτο υπ' όψη (τους),

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَهُمْ أَعْمَلُ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِيلُونَ ﴿٦٣﴾

64. μέχρις ότου όταν κυριεύσει η Τιμωρία, όσους δέχτηκαν τα καλά του κόσμου, κι επί πλέον θα έχουν να κάνουν κι άλλες κακές πράξεις, τότε θ' αναστενάζουν βαθιά, ικετεύοντας !

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. (Και θ' ακούσουν) : "Μην γογγύζετε - αυτή την ημέρα - ικετεύοντας. Γιατί οπωδήποτε καμιά βοήθεια δεν θα βρείτε από Μας.

66. "Τα εδάφια (του Κορανίου) Μου απαγγέλλονταν πάνω σας, κι όμως - πάνω στις πτέρνες σας- γυρίζατε - ,

67. (από υπερηφάνεια, ξαγρυπνούν την νύχτα, λέγοντας βλαστήμιες κι ανοησίες για το Κοράνιο) σαν κι αυτόν που διηγείται παραμύθια.

68. Μήπως δεν σκέφτηκαν (προσεκτικά) το Λόγο (του ΑΛΛΑΧ); Ή μήπως τους έχει φτάσει κάτι (καινούργιο), που δεν έχει δοθεί - παλαιότερα - στους πατέρες τους;

69. Ή μήπως δεν αναγνωρίζουν τον Απόστολό τους και τον αρνούνται;

70. Ή μήπως λένε: "Τον έχει καταλάβει η μανία; "Κι όμως τους έχει φτάσει - φέρνοντας - την Αλήθεια, αλλά οι περισσότεροι απ' αυτούς μισούν την Αλήθεια.

71. Κι αν η Αλήθεια ακολουθούσε τις επιθυμίες τους, τότε θα αφανίζονταν οι ουρανοί και η γη κι όσα ήταν μέσα τους (από αταξία και διαφθορά). Κι όμως τους δώσαμε τις προειδοποιήσεις τους, αλλά αυτοί απομακρύνονται (αμφισβητώντας) τις προειδοποιήσεις.

72. Ή μήπως τους ρωτάς για κάποια

لَا تَجْتَرُوا الْيَوْمَ إِنَّا لَأَنْصُرُونَ ﴿٦٥﴾

فَذَكَاتُ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
نَنْكُصُونَ ﴿٦٦﴾

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَعِيمًا أَنْهَجُونَ ﴿٦٧﴾

أَفَلَا يَذَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا رَأَىٰ
أَبَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
وَأَكْذَرُهُم بِالْحَقِّ كَذِبُونَ ﴿٧٠﴾

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَنزَلْنَاهُمْ بَذِكْرِهِمْ
فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

أَمْ سَأَلْتَهُم خَرْجًا فَأَخْرَجَ مِنْ رَبِّكَ خَبِيرٌ ﴿٧٢﴾

αποζημίωση (βοήθεια); Κι όμως καλύτερη είναι η αμοιβή (βοήθεια) του Κυρίου σου. Εκείνος είναι ο Άριστος απ' όσους μοιράζουν αγαθά για τη συντήρηση.

73. Εσθ τους καλείς - βέβαια - στον Ίσιο Δρόμο.

74. Κι όμως εκείνοι που δεν πιστεύουν στη Μέλλουσα Ζωή, παρεκκλίνουν από τον Δρόμο.

75. Κι αν τους σπλαχνιστούμε και ξεσκεπάσουμε το κακό που είναι πάνω τους (αν τους σώσουμε), θα επιμένουν (πάλι) στις παραβάσεις τους, τυφλά.

76. Κι όμως τους πήραμε (επιβάλλοντας) Τιμωρία πάνω τους, αλλά δεν ταπεινώθηκαν, στον Κύριό τους, ούτε έδειξαν προθυμία να (Τον) ικετέψουν!

77. Μέχρις ότου αν ανοίξουμε πάνω τους μια πόρτα (που να οδηγεί) σε αυστηρή Τιμωρία, τότε να τους που είναι κιόλας - εκεί μέσα- βουτηγμένοι σε απόγνωση!

78. Κι είναι Εκείνος που έφτιαξε για σας (τη δύναμη) της ακοής, της όρασης, και της καρδιάς (την αντίληψη) (για να αισθάνεστε και να καταλαβαίνετε). (Κι όμως) πολύ λίγες είναι, οι ευχαριστίες (που δίνετε).

79. Κι Εκείνος είναι που σας έχει πολλαπλασιάσει (κάτω) στη γη, και σ' αυτόν θα πάτε πίσω όλοι σας.

وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿٧٢﴾

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَوِّبُوكَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا فِي طُغْيَانِهِمْ بِعَصْيَانِهِمْ ﴿٧٥﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّوهُمْ ﴿٧٦﴾

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْأَهُمْ فِيهِ مُسْلِمُونَ ﴿٧٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

80. Κι Εκείνος είναι που δίνει τη ζωή και το θάνατο, και σ' Αυτόν (οφείλεται) η εναλλαγή της Νύχτας και της Ημέρας. Γιατί - τότε - δεν λογιζεύεστε;

81. Κι όμως (- αντίθετα -) λένε όμοια μ' εκείνα που έλεγαν οι αρχαίοι.

82. Έλεγαν: "Σαν πεθάνουμε και γίνουμε χώμα και κόκαλα, είναι δυνατό - πραγματικά - να ξανασηκωθούμε (πάλι);

83. "Έτοι - από πριν - είχαν υποσχεθεί σ' εμάς και στους πατέρες μας. Αυτά (όμως) δεν είναι παρά παραμύθια των αρχαίων!"

84. Να πεις : Σε ποιον ανήκει η γη κι ό,τι είναι μέσα της; (Απαντείστε) αν το ξέρετε!"

85. Θα πουν: "Στον ΑΛΛΑΧ!" Να πεις: "Γιατί - λοιπόν - δεν νουθετείσθε!"

86. Να πεις: "Ποιος είναι ο Κύριος των επτά ουραμών και Κύριος του υπερτάτου θρόνου (της Υπέρτατης Δόξας);

87. Θα πουν: "(Ανήκουν) στον ΑΛΛΑΧ!" Να πεις: "Γιατί - λοιπόν - δεν είστε ευσεβείς;"

88. Να πεις: "Ποιος είναι εκείνος που στα χέρια του κρατά την κυριότητα κάθε πράγματος, που προστατεύει (τα πάντα), και δεν προστατεύεται (από κανέναν); (Απαντείστε) αν το ξέρετε.

89. Θα πουν: "(Αυτό ανήκει) στον

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ يُخْلَفُ
الَّيْلُ وَالنَّهَارُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا
نَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤَنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ
إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَنْقُرُونَ ﴿٨٧﴾

قُلْ مَنْ يَلْبِسُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيبُهُ
وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

ΑΛΛΑΧ" Να πεις: "Πώς - λοιπόν - έχετε παραπλανηθεί;"

90. Αλλά τους έχουμε στείλει την Αλήθεια, κι όμως αυτοί είναι ψεύτες !

91. Δεν πήρε (= δεν γέννησε) ο ΑΛΛΑΧ ένα γιο, και δεν ήταν μαζί Του κανένας θεός. Αν ήταν έτσι, κάθε θεός θα πήγαινε με ό,τι είχε δημιουργήσει, και μερικοί θα ήθελαν να υψωθούν (να κυριαρχήσουν) πάνω από τους άλλους ! Δόξα στον ΑΛΛΑΧ! (Μακριά απ' Αυτόν) ό,τι (ψευτιές) Του αποδίδουν!

92. Γνωρίζει το κρυμμένο και το φανερό, και δόξα σ' Αυτόν, είναι (ανώτερος) από τους συνεταίρους που Του αποδίδουν!

93. Να πεις: "Κυρίέ μου! Να μου δείξεις στη ζωή μου - με τη θέλησή Σου - (τις πονίες) που μ' αυτές έχουν προειδοποιηθεί,

94. Κυρίέ μου! Μη με κάνεις να συμπεριληφθώ με τον λαό που (οι άνθρωποί του) κάνουν αδικίες !"

95. Κι εμείς - δέβαια - Είμαστε ικανοί να σου δείξουμε (τα βασανιστήρια) που μ' αυτά τους έχουμε προειδοποιήσει.

96. Πλήρωσε - (ν' αποκρούεις) - το κακό με ό,τι είναι καλύτερο. Εμείς είμαστε καλά πληροφορημένοι γι' αυτά που λένε.

97. Και να πεις: "Κυρίέ μου! Αναζητώ σε Σένα καταφύγιο, από τις εισηγήσεις (τους πειρασμούς) των δαιμόνων.

بَلْ أَنذَرْتَهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا نَرَى مَا يُوْعَدُونَ ﴿٩٣﴾

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾

ادْفَعْ بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ السَّبِيحَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾

98. Και καταφεύγω σε Σένα - Κύριέ μου! - να είναι μαζί μου".

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿١٨﴾

99. (Στην ψευτιά θα ζουν) μέχρις ότου, όταν ο θάνατος φτάσει σε έναν απ' αυτούς, λέει: "Κύριέ μου! Στείλτε με πίσω (στη ζωή),

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٩﴾

100. για να μπορέσω να κάνω το καλό σ' ό,τι άφησα (παραμελημένο)". - "Με κανένα τρόπο! Γιατί είναι μια λέξη που τη λέγει μόνο". Κι από πίσω τους ένα Φράγμα, μέχρι την ημέρα που θα αναστηθούν.

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٢٠﴾

101. Κι όταν (ηχήσει) φυσήξει (το ρεύμα του αέρα) στη σάλπιγγα, κανέναν συγγενικός δεσμός δεν θα υπάρχει αυτή την ημέρα ανάμεσά τους, κι ούτε θα ρωτά ο ένας τον άλλο!

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢١﴾

102. Κι όποιου - τότε - η ζυγαριά δάρυνε (από καλές πράξεις) θα επιτύχουν τη μακαριότητα.

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

103. Κι όποιου - όμως- η ζυγαριά λάφρυνε, αυτοί είναι εκείνοι που έχασαν τον εαυτό τους και θα κατοικήσουν για πάντα.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾

104. Η Φωτιά θα κάψει τα πρόσωπά τους, κι οι ίδιοι θα θρίσκονται μέσα σ' αυτή σκυθρωποί με τα χείλια τους εκτοπισμένα.

تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ أَلْأَارُوهُمْ فِيهَا كَالْحُوتِ ﴿٢٤﴾

105. "Μήπως δεν ήταν τα Εδάφια (του Κορανίου) Μου που απαγγέλλονταν πάνω σε σας, κι όμως το μεταχειριστήκατε

أَلَمْ تَكُنْ مَا إِنبِئْتُ عَلَيْهِمْ
فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿٢٥﴾

(κατηγορώντας τα) για ψεύτικα;"

106. Θα πουν: "Κύριέ μας! Μας ενίκησαν οι δυστυχίες μας, και καταντήσαμε ένας λαός παραστρατημένος!

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا
وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾

107. Κύριέ μας! Βγάλε μας απ' αυτή! Κι αν επιστρέψουμε (στο κακό), τότε να είμαστε - πραγματικά- άδικοι.

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Θα πει: "Να θυσιστείτε σ' αυτή (αδιάντροποι)! Και μη Μου μιλάτε!

قَالَ أَخْشَوْهَا وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٠٨﴾

109. Κι ήταν εκεί μια ομάδα από εκείνους που Με υπηρετούν (που χρησιμοποίησαν την προσευχή) για να πουν: Κύριέ μας! Πιστεύουμε, γι' αυτό συγχώρεσέ μας και σπλαχνίσου μας. Γιατί Άριστη (άπειρη) είναι η Ευσπλαχνία Σου!

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
ءَامَنَّا فَأَعْرِضْنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Αλλά τους πήρατε τόσο κοροϊδευτικά, ώστε σας έκαναν να ξεχάσετε το Μήνυμά Μου, ενώ γελοούσατε γι' αυτούς!

فَأَخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِي حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمْ ذِكْرِي
وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

111. Αυτή την ημέρα τους ανταμείψαμε για την καρτερική υπομονή τους, κι αυτοί είναι οι κερδισμένοι...".

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾

112. Είπε: "Ποιος είναι ο αριθμός των ετών που έχετε μείνει πάνω στη γη ;"

قَالَ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. Είπαν: παραμείναμε μια μέρα, ή τμήμα της ημέρας. Αλλά ρώτησε αυτούς που κρατούν λογαριασμό".

قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾

114. Είπε: "Δεν μείνατε ειμή μόνο πολύ λίγο, αν είχατε γνώση!

قَالَ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

115. Μήπως - λοιπόν - έχετε, λογαριάσει ότι σας πλάσαμε στ' αστεία (χωρίς σκοπό) κι ότι δεν θα επιστρέψετε Εμάς (για να δώσετε λόγο);"

116. Δόξα στον ΑΛΛΑΧ ο Ύψιστος, ο Βασιλιάς, η Αλήθεια. Δεν υπάρχει θεός εμμή μόνο Εκείνος, ο Κύριος του Τιμημένου Θρόνου!

117. Κι αν κανένας επικαλείται με τον ΑΛΛΑΧ κι άλλο θεό, καμιά ένδειξη δεν έχει για να δικαιολογήσει κάτι τέτοιο. Γιατί ο λογαριασμός του βρίσκεται με τον Κύριό του! Και στ' αλήθεια οι άπιστοι δεν θα πετύχουν τίποτε.

118. Και να πεις: "Κυριέ μου! Παραχώρησε συγχώρεση και ευσπλαχνία. Κι Εσύ είσαι ο Άριστος από όσους ευσπλαχνίζονται!"

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
إِنَّا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ ﴿١١٦﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

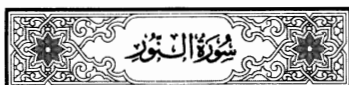
وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

(24) Σούρα ελ-Νουρ (Το Φως)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Μια Σούρα (ένα Στάδιο) που την έχουμε στείλει κάτω και τη κάνουμε υποχρεωτική. Και στείλαμε μέσα σ' αυτή τις Ολοφάνερες Εντολές Μας (τα Εδάφια), ώστε να μπορέσετε (να προειδοποιηθείτε) να τη θυμάστε.

2. Την μοιχαλίδα και τον μοιχό να μαστιγώσετε κάθε έναν από τους δύο με εκατό ραβδισμούς. Να μη σας πάρει ο οίκτος - στην περίπτωση τους - από ό,τι

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ لِيُبَيِّنَ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ
وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ